

*(Heaven) Swedish translation., The International ministry, "Light for the Nations" presents:
Revelation of Heaven and Hell to 7 Youths.*



Uppenbarelse om Himlen och Helvetet för 7 Ungdomar

De 7 ungdomarna fick se och uppleva Himlen och Helvetet tillsammans i grupp.

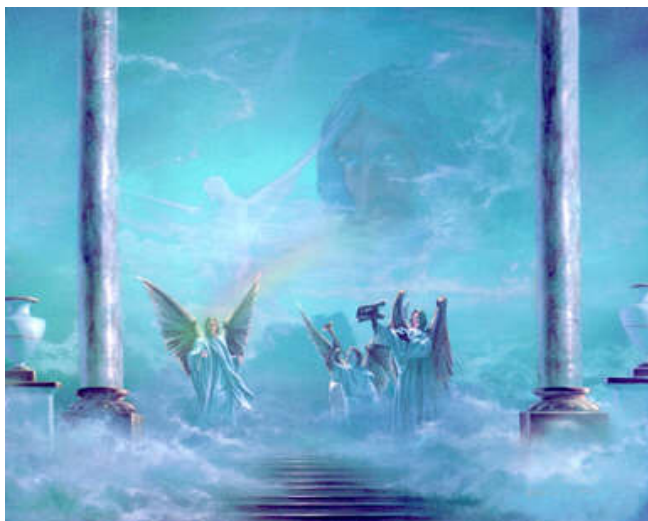
*När vi översatte inspelningen från kassetband, kunde vi bara översätta 6 av vittnesbörden.
Originaltexten är skriven från en Spansk audioinspelning.
Den Svenska texten är översatt från Engelska.*

Besök i Himlen

--- 1, a Vittnesbördet av Esau ---

Andra Korintierbrevet 12:2

Jag vet en man i Kristus som för fjorton år sedan blev uppryckt ända till tredje himlen – om han var i kroppen eller utanför kroppen vet jag inte, Gud vet det.



Vi var i rummet när vi hade den första upplevelsen. Herrens närvaro fyllde åter rummet med ett starkt ljus. Det var så starkt att det lyste upp hela rummet. Rummet var fyllt av Hans härlighet, det var underbart att vara inför Honom.

Jesus sade, ”**Mina söner, nu vill jag visa er Mitt Kungarike, vi skall fara till Min Härlighet**”. Vi tog varandras händer och vi lyftes upp. Jag såg ner och lade märke till att vi hade lämnat våra kroppar. När vi lämnat kropparna var vi klädda i vita klädnader och for uppåt med en mycket hög hastighet.

Vi kom fram till ett par stora portar vid ingången till Himlens Kungarike. Vi var överväldigade över vad som väntade oss. Tacksamma, Jesus Guds Son var med oss tillsammans med två änglar som båda hade fyra vingar.

Änglarna började tala med oss, men vi förstod inte vad de sade. Deras språk var mycket olikt vårt, det liknade inget jordiskt språk. Änglarna välkomnade oss och öppnade de ofantligt stora dörrarna. Vi såg en underbar plats med många olika saker. Jag kommer ihåg att när vi kom innanför porten, fylldes våra hjärtan av en underbar frid. Bibeln säger att Gud ger oss en frid som övergår allt förstånd. (Filipperbrevet 4: 7).

Det första jag såg var en hjort, jag frågade en av mina vänner, ”Sandra, ser du samma sak som jag tittar på”? Hon grät inte eller ropade längre som när vi fick besöka helvetet. Hon log och sade: ”Ja Esau, jag ser en hjort!” Då visste jag att allt var verkligt, vi var verkligen i Himlens Kungarike. Den bedrävelse vi sett i helvetet var snart glömt. Vi njöt av Guds härlighet i himlen. Vi gick dit där hjorten var, bakom den fanns ett mycket stort träd! Det var mitt i paradiset.

Bibeln berättar i Uppenbarelseboken 2: 7. *”Den som har öron må höra vad Anden säger till församlingarna. Åt den som segrar skall jag ge att äta av livets träd, som står i Guds paradis.”*

Trädet är en symbol för Jesus, för Kristus är Evtigt Liv. Bakom trädet fanns en flod med kristallklart vatten. Det var så klart och vackert, något liknande hade vi aldrig sett på jorden. Vi ville bli kvar på den platsen. Flera gånger sade vi till Herren, ”Herre! För oss inte bort från denna plats! Vi vill bli kvar här för alltid! Vi vill inte återvända till jorden”! Herren svarade oss, **”Det är viktigt att ni återvänder för att berätta om allt det jag har förberett för dem som älskar Mig, för jag kommer tillbaka snart och jag har med mig Min belöning”**.

Vi såg floden och skyndade oss dit och kom så in i floden. Vi kom ihåg skriften som säger att vem helst som tror på Herren, från hans innersta skall floder av levande vatten flyta fram. (Johannes 7: 38). Vattnet i floden verkade ha liv i sig, så vi doppade oss själva i den. Inuti och utanför floden kunde vi andas normalt. Floden var mycket djup och det fanns många färggranna fiskar som simmade i den. Det var lika ljust i floden som utanför; i himlen kommer inte ljuset från en speciell källa, allt är ändå starkt upplyst. Bibeln säger att Herren Jesus själv är stadens ljus. (Uppenbarelseboken 21: 23). Vi fångade några av fiskarna i vattnet; de dog inte. Så vi sprang över till Herren och frågade Honom hur det kom sig. Han log och svarade; **”I himlen finns ingen död, ingen gråt, ingen smärta”**. (Uppenbarelseboken 21: 4).

Vi lämnade floden och sprang till varje plats vi såg, vi ville vidröra och uppleva allt. Vi ville föra med oss hem så mycket, vi var så upprymda över allt i himlen. Allt kan inte uttryckas i ord. När aposteln Paulus fick besöka himlen, såg han saker som han inte kunde beskriva med ord på grund av det mäktiga som finns i Himlens Kungarike. (Andra Korintierbrevet 12). Vi såg saker som det nästan är omöjligt att beskriva.

Vi kom till en mycket stor plats; en mycket vacker plats. Platsen var full av dyrbara stenar: guld, smaragder, rubiner och diamanter. Golvet var av rent guld. Sedan kom vi till en plats där det fanns tre stora böcker. Den första var en Bibel som var gjord i guld. I Psaltaren berättas det att Guds Ord är evigt och att Guds Ord kommer att förbli i himlen för alltid. (Psalm 119: 89). Vi såg på den stora Bibeln i guld; sidorna, skriften, allt var i rent guld.

Den andra boken var större än Bibeln. Boken var öppen och en ängel satt där och skrev i den. Tillsammans med Herren Jesus närmade vi oss för att se det som ängeln skrev. Ängeln skrev ned allt som hände på jorden. Alla händelser; även datum, tiden, allt antecknades. Detta görs så att Herrens Ord kan gå i uppfyllelse när det står att Böcker öppnades, och att folket på jorden dömdes i enlighet med deras gärningar som hade antecknats i böckerna. (Uppenbarelseboken 20:12). Ängeln skrev allt det som människorna på Jorden gjorde, gott eller dåligt, som det är skrivet.

Vi fortsatte till platsen där den tredje boken fanns. Den var ännu större än den förra boken! Boken var stängd, men vi gick närmare den. Alla sju tog tillsammans ner boken från hyllan, som Herren sade till oss, och vi placerade den på en pelare [pedestal].

Pelarna och infattningarna i himlen är helt underbara! De ser inte ut som de vi har på jorden. Pelarna var som en fläta, de var gjorda i olika dyrbara stenar. En del var gjorda i diamanter, andra var gjorda i ren smaragd, andra var gjorda av rent guld, och vissa var gjorda i en kombination av många olika stenar. Jag förstår nu verkligen att Gud äger allt, som det står skrivet i Haggai 2: 9. *"Mig tillhör silvret och mig tillhör guldets, säger Herren Sebaot."* Jag förstod att Gud är absolut rik och att Han äger alla rikedomar i världen. Jag förstod också att världen med all fullhet tillhör Gud, och att Han vill ge det till alla som ber om det i tro.

Herren sade, *"Begär av mig, så skall jag ge dig hednafolken till arvedel och hela jorden till egendom"*. (Psalm 2: 8). Boken som vi placerade på pelaren var så stor, att varje gång vi skulle vända en sida, var vi tvungna att gå med bladet över till den andra sidan av boken. Vi försökte läsa det som var skrivet i boken, som Herren uppmanade oss. Först var det svårt att läsa för den var skriven i en för oss okänd textstil som vi inte kunde förstå. Det var olikt något jordiskt språk, det var ett himmelskt språk. Men med den Helige Andes hjälp fick vi nåden att förstå det. Det var som om ett skynke hade tagits bort ifrån våra ögon, nu förstod vi allt, det var lika lätt som att läsa vårt eget språk.

Vi såg att alla sju av våra namn fanns skrivna i boken. Herren sade att det var Livets Bok. (Uppenbarelseboken 3: 5). Vi lade märke till att våra namn i boken inte var det vi kallades för på jorden; alla namn var nya, så Herrens Ord kommer att gå i uppfyllelse när Ordet säger att Han kommer att ge oss nya namn som ingen annan känner än den som får det. (Uppenbarelseboken 2: 17).

I himlen kunde vi uttala våra namn, men när Herren förde oss tillbaka till jorden raderade Han bort namnen ur vårt minne och våra hjärtan. Guds Ord är evigt, Ordet måste gå i uppfyllelse. Min vän, Bibeln säger, (Uppenbarelseboken 3: 11), *"Håll fast det du har så att ingen tar din krona"*, så att ingen rövar från dig det som Fadern har för dig. I himlen finns det miljoner saker för dig som är helt underbara, vi kan inte uttrycka allt det med våra ord. Men

jag skall säga dig något, "Gud väntar på dig"! Men ändå är det bara de människor som håller ut till änden som kommer att bli frälsta! (Markus 13: 13).

--- 2, a Vittnesbördet, av Ariel ---

När vi började fara upp mot Himlens Kungarike, kom vi till en vacker plats med dyrbara dörrar. Framför dörrarna stod två änglar. De började prata med oss, men de talade änglars språk så vi förstod inte det de sade. Men den Helige Ande gav oss förståelsen. De välkomnade oss. Herren Jesus vidrörde dörrarna så att de öppnades. Om inte Jesus varit med oss hade vi aldrig kommit in i himlen.

Vi började uppskatta allt i himlen. Vi såg ett stort träd, Bibeln beskriver det som "Livets Träd". (Uppenbarelseboken 2: 7). Vi kom till en flod, det fanns många fiskar i floden. Allt var så underbart, mina vänner och jag bestämde oss för att gå in i floden. Vi började simma under vattenytan. Vi såg hur fiskarna simmade omkring och smekte våra kroppar. De simmade inte iväg som det normalt är på jorden; Herrens närhet gjorde fiskarna lugna. Fiskarna litade på oss, de visste att vi inte skulle skada dem. Jag blev så välsignad och förundrad att jag tog upp en av fiskarna ur vattnet. Det som förvånade mig var att fisken var lugn och stilla samt att den njöt av Herrens närvaro även i min hand. Jag lade sedan tillbaka fisken i vattnet.



På avstånd kunde jag se att det fanns vita hästar i himlen, som det står skrivet i Guds Ord (Uppenbarelseboken 19: 11). *Och jag såg himlen öppen, och se: en vit häst, och han som satt på den heter Trofast och Sann, och han dömer och strider i rättfärdighet.* Hästarna är de som Herren kommer att använda när han kommer till jorden för att hämta sitt folk, sin församling. Jag gick till hästarna och började gå med dem. Herren följde mig och tillät mig att få rida på en av dem.

När jag började rida, upplevde jag något som jag aldrig upplevt på jorden. Jag upplevde friden, friheten, kärleken och heligheten som en person kan ha på denna vackra plats. Jag njöt av allt det som mina ögon kunde se. Jag ville bara njuta av allt i paradiset som Herren har förberett för oss.

Vi kunde också se bordet för Lammets bröllopsbankett, allt var redan förberett. Det fanns ingen början eller slut på bordet. Vi såg stolarna förberedda för oss. Där fanns också eviga livets kronor färdiga för oss. Vi såg läckra rätter som redan var dukat för alla de som blir bjudna till Lammets Bröllop.

Där fanns änglar med vita tyger för dukningen som Herren förbereder för oss. Jag var överväldigad av allt det jag såg.



Guds Ord säger att vi skall ta emot Guds Kungarike som små barn. (Matteus 18: 3). När vi var i himlen var vi som barn. Vi njöt av allt; blommorna, palatset... Herren tillät oss att få gå in i palatset.

Sedan förde Gud oss till en plats där det fanns många barn. Herren var mitt ibland dem och Han började leka med dem. Han förvissade sig om att vara tillräckligt länge med var och en av dem, och Han trivdes i deras sällskap. Vi gick närmare Herren och frågade Honom, "Herre, är dessa barn sådana som kommer att födas på jorden"? Herren svarade, "**Nej, dessa barn är de som blev aborterade på jorden**". När jag hörde det, upplevde jag något inom mig som fick mig att skaka.

Jag kom ihåg något jag hade gjort i det förgångna, när jag ännu inte kände Herren. Då hade jag sällskap med en kvinna och hon blev gravid. När hon talade om för mig att hon var gravid, visste jag inte vad jag skulle göra så jag bad henne vänta en tid med beslutet. Tiden gick och när jag träffade henne för att berätta mitt beslut var det redan för sent, hon hade gjort abort. Det påverkade starkt mitt liv. Även efter att jag tog emot Herren i mitt hjärta, så var aborten något jag inte kunde förlåta mig själv för. Men Gud gjorde något den dagen, Han tillät mig att vara på denna plats och sade till mig, "**Ariel, ser du flickan där borta? Det är din dotter**". När Han sade detta till mig, då såg jag flickan, jag kände hur smärtan jag burit så länge började helas. Herren tillät mig gå närmare henne och hon närmade sig mig. Jag tog hennes händer och såg henne i ögonen. Jag hörde ett ord från hennes läppar, "*Pappa*". Jag förstod och upplevde att Gud hade nåd med mig och att Han hade förlåtit mig, men jag själv fick lära mig att förlåta mig själv.

Jag tackar Gud för att jag fått tillfället att dela detta vittnesbörd med dig. *Herre Jesus Kristus jag upphöjer och ärar dig!* Detta vittnesbörd är från Herren, Han lät oss få ta emot denna uppenbarelse. Jag hoppas att varje broder som läser detta vittnesbörd också skall få ta emot välsignelsen och föra den vidare till att välsigna många andra.

Gud välsigne dig.

--- 3, e Vittnesbördet ---

(Uppenbarelseboken 21: 4)

"Och Han skall torka alla tårar från deras ögon. Döden skall inte finnas mer och ingen sorg och ingen gråt och ingen plåga. Ty det som förr var är borta".

När vi anlände öppnades de stora dörrarna för oss, och jag såg dalen som var full av blommor. Blommorna var vackra och deras doft var enastående. Vi började gå och vi upplevde en fullständig frihet som vi aldrig upplevt på jorden. Vi upplevde en frid som fyllde våra hjärtan och medan vi tittade på blommorna lade vi märke till att de var unika; varje kronblad var olika, äkta, och hade en enastående färg.

I mitt hjärta sade jag till Herren att jag ville ha en likadan blomma som de här. Herren visade sitt medgivande, jag gick närmare en blomma och började slita i den. Men ingenting hände,

jag kunde inte dra upp blomman ur marken. Jag kunde inte ens få loss ett enda kronblad eller ett blad från blomman. Då bröt Herren tystnaden och sade, **"Här måste allt göras i kärlek"**. Han rörde vid blomman och den överlät sig till Herrens hand. Sedan gav han den till oss. Doften från blommorna följde oss när vi fortsatte vår vandring.

Vi kom till en plats där dörrarna var mycket vackra. Dörrarna var inte enkla i sin konstruktion, de var mycket dekorativt utförda och var infattade med vackra stenar. Dörrarna öppnades och vi kom till ett rum där det fanns många personer. Alla for hit och dit med sina förberedelser. En del bar på rullar med skinande vita tyger på sina axlar, andra bar på rullar med guldtråd, andra hade tallriksliknade föremål med en sköld inuti. Alla hade bråttom med det de gjorde.

Vi frågade Herren varför allt detta arbete och varför allt verkade vara så bråttom. Herren bjöd en ung man att komma närmare. Den här mannen hade en rulle tyg på sina axlar. Han kom och såg på Herren med vördnad. När Herren frågade honom varför han bar på tygrullen, såg han på Herren och sade, **"Herre du vet vad detta tyg är till för! Det här tyget är till för att göra de förlossades klädnader, klädnader för den stora Bruden."** När vi hörde det, upplevde vi en stor glädje och frid. Uppenbarelseboken 19: 8 säger: **"Åt henne har givits att klä sig i skinande, rent linnetyg. Linnetyget är de heligas rättfärdighet"**.

När vi kom ut från den platsen upplevde vi en ännu djupare frid, för det var så fint att se att Herren själv gjorde något trevligt för oss. Den här platsen är för dig och Han har också tid för dig, för du betyder så mycket för Honom. När vi kom ut från platsen fängslades våra ögon av alla detaljerna i himlen. Det är som om allt har liv i sig själv, och varje objekt ärade Gud.



Sedan kom vi till en plats där det fanns miljoner och miljoner barn i alla åldrar. När de såg Herren, ville de alla krama honom för att få uppleva mera av Hans kärlek, för Han var deras passion. Jesus var varje barns passion. Vi var gråtfärdiga efter att vi sett hur Herren "skämde" bort varje barn när Han kysste dem och höll deras händer.

Vi såg änglar som kom till Herren, de hade små bebisar med sig som var lindade i linne. Herren smekte, rörde vid dem, och kysste dem på pannan sedan bar änglarna iväg med dem. Vi frågade Herren varför det fanns så många barn där, kommer dessa barn att sändas till jorden. Herren lät berörd för en stund, Han sade, **"Nej, de här barnen kommer inte att sändas till jorden! De här barnen är de som har blivit aborterade på jorden, vilkas föräldrar inte ville ha dem. De är mina barn nu och jag älskar dem"**. Jag böjde mitt huvud, även min röst darrade för att ställa en sådan fråga till Herren.

När jag ännu inte kände Herren, det sanna Livet som Han är, gjorde jag misstaget och syndade som så många andra. Bland de synder var en abort som jag hade gjort. Det uppstod

ett tillfälle när jag hamnade nära Herren och jag frågade Honom, *"Herre, är det barnet jag aborterade för länge sedan, här"*? Herren svarade, *"Ja"*. Jag började gå mot ena sidan och jag såg en liten vacker pojke. Nära honom stod en ängel. Ängeln såg mot Herren, pojken hade sitt huvud vänt bort ifrån oss.

Herren sade till mig, *"Se, där är din pojke"*. Jag ville se honom och sprang fram mot honom, men ängeln hindrade mig med sin hand. Han visade mig att jag skulle lyssna till pojken först. Jag hörde vad den lilla pojken sade. Han talade och tittade bort mot de andra barnen. Han frågade ängeln, *"Kommer min mamma och pappa hit snart"*? Ängeln tittade på mig samtidigt som den svarade, *"Ja, din pappa och mamma kommer alldeles snart hit"*.

Jag vet inte varför jag fick privilegiet att höra dessa ord, men i mitt hjärta visste jag att dessa ord var den bästa gåva Herren kunde ge mig. Den här lille talade inte i vrede, eller smärta, kanske han visste att vi inte ville låta honom födas. Han väntade tålmodigt med den kärlek Gud hade lagt i hans hjärta.

Vi fortsatte vandringen, men jag behöll bilden av den pojken i mitt hjärta. Jag vet att varje dag kommer jag att anstränga mig för att en dag få vara tillsammans med honom. Jag har en till orsak där borta, för någon väntar på mig i Himlens Kungarike. Guds ord säger i Jesaja 65: 19, *"Jag skall jubla över Jerusalem, fröjda mig över mitt folk. Där skall inte mer höras gråt eller klagan"*.

Vi kom till en plats med små berg, Herren Jesus kom dansande. Framför honom fanns en folkskara klädda i vita kläder och de lyfte sina händer med gröna olivgrenar. När de viftade med grenarna i luften, gav de ifrån sig olja. Gud har stora saker förberett för dig! Nu är det tid för dig att öppna ditt hjärta för Honom.

Gud välsigne dig.

--- 4, e Vittnesbördet ---

I Himlens Kungarike såg vi många underbara saker som det är skrivet i Guds Ord, 1 Korintierbrevet 2: 9, *"Men vi känner som Skriften säger, vad ögat inte har sett och örat inte hört och människohjärtat inte kunnat ana, vad Gud har berett åt dem som älskar Honom"*.

När vi kom till Himlens Kungarike var det så imponerande och underbart att se så många saker; så många stora saker och att få uppleva Herrens Härlighet. Det var så speciellt, en plats där det fanns många barn. Vi kan säga att det fanns miljoner barn på den platsen.

Vi såg barn i olika åldrar, himlen var uppdelad i olika sektioner. Vi såg något som kan kallas för baby-hus där fanns det barn i åldern 2-4 år. Vi lade märke till att barnen i Himlens Kungarike växte upp, där fanns en skola där barnen undervisades i Guds Ord. Lärarna är änglar och de lär barnen sånger om tillbedjan och hur de skall ära Herren Jesus.

När Herren anlände, kunde vi se vår Kungs enorma glädje. Även om vi inte såg Hans ansikte, kunde vi se Hans leende, det påverkade hela platsen. När Han kom, sprang alla barnen till Honom! Mitt i barnaskaran såg vi Maria, Jesu Kristi moder här på Jorden. Hon var en vacker kvinna. Vi såg henne inte på någon tron, inte heller var det någon som tillbad henne. Hon var där som alla andra kvinnor i himlen, som alla andra människor på Jorden var hon tvungen att vinna sin frälsning. Hon hade en vit klädnad och ett bälte i guld runt midjan, och hennes hår räckte ner till midjan.

På jorden har vi hört många människor tillbe Maria som Jesu moder, men jag vill berätta för dig vad Guds Ord säger, *"Jag är vägen och sanningen och livet. Ingen kommer till Fadern utom genom mig"*. (Johannes 14: 6). Den enda ingången till Himlens Kungarrike är genom Jesus från Nasaret.

Vi lade också märke till att där fanns ingen Sol eller Måne. Guds Ord säger i Uppenbarelseboken 22: 5, *"Någon natt skall inte finnas mer, och de behöver inte någon lampas sken eller solens ljus. Ty Herren Gud skall lysa över dem, och de skall regera som kungar i evigheternas evigheter"*.

Vi såg Guds härlighet. Vi hade svårt att förklara all hemsighet vi såg i helvetet, men det är ännu svårare att försöka förklara de gudomliga ting som vi såg och det fullkomliga gjort av vår Skapare. När vi befann oss där, ville vi springa omkring överallt och se allt möjligt. Vi lade oss ner på gräset, och vi upplevde Guds härlighet. Den stilla susningen, den svaga vinden som smekte våra ansikten, det var något underbart.

Mitt i skyn såg vi ett stort kors som var gjord i guld. Vi tror inte att det var någon symbol för dyrkan utan mera att det var en symbol som visade på Jesu död på korset, vi har tillträde till Himlens Kungarrike.

Vi fortsatte vår vandring i himlen. Det var fascinerande att vandra tillsammans med Herren Jesus Kristus. Där visste vi med säkerhet, vem som är den Gud vi tjänar; Jesus från Nasaret. Många av oss på jorden tror att det finns en Gud där uppe, som bara väntar på att vi skall synda, så att Han skall få straffa oss och sända oss till helvetet. Men det är inte så. Vi såg den andra sidan av Jesus, Jesus som en vän; Jesus som gråter när du gråter. Jesus är en kärleksfull Gud, förbarmande och nådig; Han tar oss vid handen för att hjälpa oss på frälsningens väg.

Herren Jesus tillät oss också att få träffa en person från Bibeln. Vi träffade Kung David, den Kung David som omtalas i Skriften. Han var en stilig man, lång och hans ansikte återspeglade Guds Härlighet. Under hela tiden vi var i Himlens Kungarrike, det enda som Kung David gjorde var att han dansade, dansade och dansade till att ära och upphöja Gud.

Till dem som läser detta vittnesbörd, vill jag berätta att Guds Ord säger i Uppenbarelseboken 21: 27, *"Aldrig någonsin skall något orent komma in i den, och inte heller någon som handlar skändligt och lögnaktigt, utan endast de som är skrivna i Livets bok som tillhör Lammet"*. Jag vill också tala om för dig att bara de modiga tar tag i Himlens Kungarrike.

Gud välsigne dig.

--- 5, e Vittnesbördet ---

(Andra Korintierbrevet 5: 10)

Ty vi måste alla träda fram inför Kristi domstol, för att var och en skall få igen vad han har gjort här i livet, gott eller ont.

I Himlens Kungarike, såg vi det nya Jerusalem som Bibeln berättar om i Johannes 14: 2, *"I min Faders hus finns många rum. Om det inte vore så, skulle jag då ha sagt er att jag går bort för att bereda plats åt er"*? Vi såg staden och gick in i den; det är en verklig och underbar stad! Jesus for dit för att bereda dessa boningar för oss.

I staden såg vi att varje boning eller hus hade ägarens namn skrivet på framsidan. Staden är ännu inte bebodd, men den står där färdig för oss. Vi fick tillåtelse att gå in i husen och fick se allt som fanns där inne. Men senare när vi lämnade staden, kunde vi inte komma ihåg det vi sett, minnesbilden togs ifrån oss. Men ändå kommer vi ihåg husens pelare som var beklädda med en dyrbar metall och de hade infattningar i olika dyrbara stenar. Det fanns också rent guld i pelarna.

Guldet i staden, är som Bibeln beskriver; det är nästan transparent och har sådan lyster. Guldet på Jorden kan inte jämföras med den lyster och skönhet som guldet i himlen har.

Efter detta fördes vi till en plats där det fanns många behållare [flaskor]. Inuti behållarna fanns kristalliserade tårar. Det var tårar som Guds söner hade utgjutit på Jorden. Det var inte klagotårar, utan tårar som människor hade gråtit när de var inför Gud; tårar av ånger, tacksamhets tårar. Gud förvarar tårarna som en dyrbar skatt i himlen, precis som det står omnämnt i Psalm 56: 9, *"Du håller räkning på mina flykt dagar. Samla mina tårar i din skål, de står ju i din bok"*.

Vi kom också till en plats där det fanns många änglar. Även om vi såg många olika änglar i himlen, så hade denna plats bara en speciell slags änglar. Vi såg att Jesus hade specifika änglar för varje person. Han visade oss också att denna ängel var nära oss under hela vår existens. Han presenterade oss för änglarna som var tilldelade för oss. Vi såg deras karaktär, men Gud tillät oss inte att berätta om dem för andra. I Psalm 91: 11 kan vi läsa, *"Ty Han skall ge sina änglar befallning om dig att bevaka dig på alla dina vägar"*.

Vi kom till en plats med olika förvarings enheter, inuti dem fanns det många olika blommor. En del blommor var öppna, vackra och strålande. Men en del andra åter hade slokat, och andra var till och med hopskrynkade [hade vissnat]. Vi frågade Jesus vad alla blommorna hade för betydelse? Han svarade, *"Det är för att ert liv, är som en av dessa blommor"*. Han tog en av de strålande blommorna och sade, *"Den här blomman visar i vilket tillstånd gemenskapen med Mig är"*. Han lämnade den blomman och tog en annan blomma som var nere. Han sade, *"Se, den här personen är nere [nedstämd] på grund av en prövning eller svårigheter. Det finns något i den personens liv som stör gemenskapen med Mig. Vet du vad jag gör med dessa blommor när de är nedstämda för att göra dem fräscha och friska på nytt"*? Då tog Han blomman i sin hand och sade, *"Jag utgjuter mina tårar över dem och*

Jag reser upp dem". Vi såg hur blomman på ett mäktigt sätt fick liv på nytt och reste sig och dess färger kom fram på nytt.

Sedan tog Han en av de vissnade bommorna och Han kastade den i elden och sade, *"Se, den här personen kände mig och vandrade bort från Mig. Nu kommer han att dö utan mig och kastas i elden"*. (Johannes 15: 5-6).

När vi lämnade platsen, såg vi på långt avstånd ett vackert slott. Ingen vågade gå nära slottet, vi tror att det var som Skriften talar om i Uppenbarelseboken 22: 1, *"Och han visade mig en flod med livets vatten, klar som kristall. Den går ut från Guds och Lammets tron"*. Vi tror att slottet förmodligen fanns nära Gud och Guds tron.

Medan vi upplevde allt detta i Himlens Kungarike, var våra hjärtan fyllda med så mycket glädje, vi hade en frid som övergick vårt förstånd. (Filipperbrevet 4: 7). Vi förstod som det är skrivet i 1 Petrus brev 1: 4, *"till ett arv som aldrig kan förstöras, fläckas eller vissna och som är förvarat åt er i himlen"*.

--- 6, e Vittnesbördet ---

(Lukas 22: 30)

"Ni skall få äta och dricka vid mitt bord i mitt rike och sitta på troner och döma Israels tolv stammar."

På denna underbara plats tillät Gud oss att få se den vackraste mottagningshall [reception] som vi knappt trodde existerade i universum. Vi såg en gigantisk tron med två stolar i rent guld och dyrbara stenar som inte existerar på Jorden. Framför den gigantiska tronen fanns ett bord som inte hade något slut, på det fanns en vit bordduk. Den var så vit att vi inte kunde jämföra det med något på Jorden.

En uppsättning exklusiv och raffinerad mat fanns på bordet. Vi såg grapefrukter stora som apelsiner, Herren Jesus lät oss få smaka på några av dem. Vi kan fortfarande komma ihåg smaken, det var underbart gott! Min broder och vän, du kan inte föreställa dig allt det som finns färdigt i Himlens Kungarike det som Gud redan har färdigställt för dig. (1 Korintierbrevet 2: 9).

På bordet fanns också brödet "Manna" som Gud lät oss se. Det här var det bröd som Skriften talar om. Vi fick smaka på det och en del andra underbara saker som inte finns på Jorden.

Dessa saker väntar på oss som vårt oförgängliga arv i Himlens Kungarike. Vi kommer att få njuta av de mest fantastiska, exklusiva och delikata rätter när vi ärver Himlens Kungarike. Vi var förvånade över att det fanns stolar på båda sidorna om bordet. De vackra stolarna hade namn skrivet på var och en av dem. Vi kunde tydligt läsa våra namn på dessa stolar, men det var inte samma namn som vi har på Jorden. Det var nya namn som ingen annan känner förutom vi själva. (Uppenbarelseboken 2: 17).

Det som står skrivet i Guds Ord förvånade oss, ”*Men gläd er inte så mycket över att andarna lyder er, som över att era namn är skrivna i himlen*”. (Lukas 10: 20). Där fanns många stolar! Det finns tillräckligt med plats för alla som vill komma till Himlens Kungarike. Det fanns också stolar som hade tagits bort från bordet. Det betyder att det finns män och kvinnor som har tröttnat på att tjäna Gud, deras namn hade raderats ut från Livets Bok och deras plats var borttagen från Lammets Bröllops måltid.

Gud tillät oss att få se män från Bibeln, underbara heliga som vi läser om i Skriften. Vi blev överraskade av att få se Abraham. Abraham var äldre, inte på grund av hans kropp eller som han uppträdde. Han var äldre i fråga om den vishet han hade. Abrahams hår var alldeles vitt, men varje hårstrå var som glas eller diamant trådar. Det som förvånade oss mest var att han till och med var yngre än vi är. I himlen blir vi alla föryngrade, vi blir unga. Vi förvånades också över det han sade. Abraham berättade något för oss som vi aldrig kommer att glömma. Han välkomnade oss till Himlens Kungarike och talade om för oss att vi snart skulle vara på den platsen, för att Herren Jesu återkomst närmar sig snabbt.

Översättarens tillägg.

Alla svenska bibelcitater är från Svenska Folkbiblens översättning.

Text inom klammer [xxx] innehåller översättarens förtydligande eller kommentar